

Publicerad 2009-02-12 14:00 av lodjuret/seglare

det här kallar jag romantisk smörja, jag förvånar mig själv med att skriva sånt här, kanske är det en bieffekt av att vara förkyld, känna sig litet frusen, febrig, ynklig och liksom solo så helt utan din närvaro här, när benen mina ej längre bär... ..hem

Om än jag vilar i din famn

skall jag tänka trött
på all den kärlek du mig skänker
innan jag somnar sött
o ömsint på dig tänker

tänk att drömmens hela värld
kan rymma vår kärlek
mellan yttersta gräns o hemmets hård
mellan starka hjärtat o handen vek

viska ömt mitt namn
så jag i din trygghet kan vila
som en båt i stadens hamn
när som stormen förbi vill ila

i din vardag o fina omsorg
vill jag leva fram mitt liv
låt mig likt katten spinna i din korg
låt mig bli ditt kära tidsfördriv

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten